

— За пѣтя нощемъ, въ непозната мѣстность, има нѣщо по-бѣрно отъ компаса и картата — осигури го!

НОЩНИЯТЪ ПЪТЕВОДИТЕЛЪ

редъ насъ надигаха глави зачервенитѣ покриви на Градоманци, малко спретнато селце, което не се радваше нито на хубава гледка, нито на зеленина и растителностъ. Голи попукани ниви отвѣждъ двата му хѣлма, а задъ тѣхъ се е източила позицията ни, която токущо заехме, окопахме и маскирахме добре.

Наоколо не се виждаше никакво дърво, освенъ една стара, дива круша, и сега тя сама оглеждаше набързо изкопанитѣ ни окопи. На тази круша еднакво биха завидѣли художникътъ и оржедейниятъ мѣрачъ, обаче въ случая се въз-